

Sygn. akt VI ACa 178/07

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA	– Krzysztof Tucharz
Sędzia SA	– Wanda Lasocka
Sędzia SA	– Marek Podogrodzki (spr.)
Protokolant: st. sekr.	– Agnieszka Prokopiuk

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2007 r. w Warszawie
na rozprawie sprawy z odwołania **Zakładów Energetycznych**
Spółki Akcyjnej „L ...” SA w L
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanego **L ... P Spółka z o.o. w N**
o wstrzymanie dostaw energii
na skutek apelacji powoda
od wyroku **Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji**
i Konsumentów w Warszawie
z dnia 3 sierpnia 2006 r.
sygn. akt XVII Ame 70/05

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił odwołanie Zakładów Energetycznych SA w L Spółki L SA od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 czerwca 2005 r. stwierdzającej, iż wstrzymanie przez Spółkę L dostaw energii elektrycznej do Spółki z o.o. L P w B w dniach od 10 do 12 listopada 2004 r. było nieuzasadnione.

Fakt, iż w dniu 10 listopada 2004 r. nastąpiła przerwa w dostawie energii elektrycznej jest w sprawie bezsporny, spór dotyczy zaś tego, czy w tym dniu L SA wstrzymał dostawy energii elektrycznej czy też je zakończył.

W tym zakresie Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie swe oparł na następujących przesłankach.

Powód dostarczał energię elektryczną do L Spółki z o.o. na podstawie zawartej 5 lipca 2004 r. umowy terminowej obowiązującej do 21 września 2004 r., po tej dacie pomimo braku umowy pisemnej dostawy były kontynuowane na dotychczasowych warunkach. W zawartej 23 marca 2004 r. umowie o przyłączeniu do sieci Zakładu przy ul. P w B strony zawarły m.in. zapis o wybudowaniu przez Spółkę L stacji transformatorowej.

Pismem z 22 X 2004 r. powód nie wyraził zgody na przedłużenie umowy z 5 lipca 2004 r. z uwagi na zadłużenie Spółki L za pobraną energię oraz nie wypełnienie obowiązujących przepisów prawa budowlanego tj. nie zgłoszenie tymczasowej stacji transformatorowej właściwemu organowi. Jak się później okazało tego typu obiekt budowlany nie wymagał zgłoszenia Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.

Pismem z 5 XI 2004 r. L SA powiadomił Spółkę L P iż w dniu 10 listopada 2004 r. wstrzymuje dostawę energii elektrycznej. Po

dwóch dniach dostawa energii została wznowiona zaś 30 XII 2004 r. L

SA i L P zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej z zapisem w § 14 ust. 1 tejże umowy iż obowiązuje ona od 21 września 2004 r. i jest zawarta na czas nieokreślony.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód nie zakończył w dniu 10 listopada 2004 r. dostaw energii elektrycznej lecz wstrzymał na dwa dni jej dostawy bez podstawy przewidzianej przepisami Prawa energetycznego.

W apelacji od powyższego wyroku L SA zarzuca sprzeczność ustaleń sądu z treścią materiału dowodowego poprzez przyjęcie iż w dniach 10-12 listopada 2004 r. powoda i L P łączyła umowa dostawy energii elektrycznej, podczas gdy wygasła ona 21 IX 2004 r. a powód nie wyraził zgody na jej kontynuowanie; naruszenie prawa materialnego – art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie że dotyczy on przyczyn wstrzymania dostaw dla każdej osoby, podczas gdy ma on zastosowanie do osób które mają zawartą z dostawcą umowę; naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i przyjęcie iż wyznaczenie przez powoda warunków kontynuowania umowy przy braku ich spełnienia przez L P jest wystarczające do uznania, iż doszło do zawarcia umowy, przyjęcie iż użycie w piśmie powoda z 5 XI 2004 r. określenia „wstrzymanie dostaw” przesądza iż do wstrzymania dostaw należy stosować art. 6 ust. 3 Prawa energetycznego, przyjęcie iż każdy kto pobiera i zużywa we własnym imieniu energię elektryczną jest stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej a także przyjęcie że między powodem a L P zawarta była w dniu wstrzymania dostaw umowa na dostawę energii elektrycznej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wbrew wywodom apelacji stanowisko Sądu Okręgowego iż w dniu 10 XI 2004 r. powód nie zaprzestał dostaw energii elektrycznej a tylko je

wstrzymał jest przekonywujące. Gdyby powód zaprzestał dostaw z chwilą wygaśnięcia pisemnej umowy tj. 21 września 2004 r. sytuacja byłaby odmienna, tymczasem dostawy trwały nadal i brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż działa się to wbrew woli powoda i L P . Okolicznością przesądzającą o tym iż z dniem 21 września 2004 r. umowa o dostawę energii nie dawała podstaw do przyjęcia, że powód zakończył w dniu 10 listopada 2004 r. dostawę energii a nie że ją wstrzymał, jest treść umowy powoda z L P z 30 XII 2004 r. Treść § 14 umowy wskazuje nie tylko na to, że umowa obowiązuje od 21 IX 2004 r. i jest zawarta za czas nieokreślony, ale i to, że zawarcie umowy powoduje kontynuację sprzedaży energii elektrycznej (§ 14 pkt 2) nie zaś rozpoczęcie sprzedaży energii elektrycznej (§ 14 pkt 1). Skoro w umowie powód wyraził zgodę aby wywierała ona skutki wstecz, to obecnie nie może powoływać się na to, że żadna umowa nie łączyła stron w dniach 10-12 listopada 2004 r. Dokonana przez Sąd Okręgowy na gruncie przepisów Prawa energetycznego ocena, czy zaistniały podstawy do wstrzymania dostawy energii elektrycznej jest prawidłowa.

W tej sytuacji zbędnym stało się ustosunkowywanie do pozostałych zarzutów apelacyjnych, jakkolwiek powyższe rozważania przesądzają o tym że L P był odbiorcą energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 13 Prawa energetycznego.

Mając na względzie powyższe apelacja jako bezzasadna ulega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy